

verständlich, obwohl sie auch viele Fehler machen. Sie können ihre Meinungen und Argumente frei austauschen und diskutieren als sie selbst. Die meisten Lernenden haben keine Sprachhemmungen. Die Lernenden sind selbstmotiviert und arbeiten effizient in der Gruppe.

Bewertung der Ergebnisse des PEPs und Folgen für die professionelle Weiterentwicklung:

Man kann auch auf der niedrigen Niveaustufe Diskussion mit Hilfe von der Arbeitsform „Aquarium-“ gebrauchen. Nur das Thema der Diskussion soll den Lernenden von Interesse sein. „Aquarium-“ gibt uns die Gelegenheit eine möglichst authentische kommunikative Situation zu schaffen und die Lernenden in die Diskussion zu ziehen. Von meiner Erfahrung kann ich sagen, dass es besser ist, 2 leere Stühle bei der Durchführung der Arbeitsform „Aquarium-“ auszunutzen. Die Lehrkraft soll auch keine Fehler korrigieren, damit sich die Lernenden freier fühlen könnten.

Es wäre wahrscheinlich besser, wenn die Lehrkraft den schwächeren Studierenden das Thema der Diskussion im Voraus sagen würde, damit sie sich besser vorbereiten und Argumente Pro und Kontra sammeln könnten.

Mit Hilfe von der Arbeitsform „Aquarium-“ erhöhen sich der Sprechanteil und die Aktivierung der Lernenden während der Diskussion. Die Lernenden interagieren frei und tauschen ihre Meinungen und Argumente frei und flüssig aus. Die Sprechhemmungen bauen sich ab. Im Unterricht herrscht eine angstfreie, angenehme, auf gegenseitigem Vertrauen basierende Arbeitsatmosphäre. Die Sprechmotivation erhöht sich.

Literatur

1. Aufgaben, Übungen, Interaktion 1 Aufl. / H. Fun etc. München, 2014. 184 S.
2. Burg C. van der. Werkzeugkiste Sprechen. Sprechen üben in großen Gruppen. Mailand, 2013. 99 S.
3. Halytska O. B. Der Einsatz der Arbeitsform „Aquarium-“ im DaF-Unterricht in der Ukraine. *International scientific and practical conference world science*. Dubai, 2016. № 10 (14). С. 48-53.

T. Mienkova

“FISHBOWL” IN THE LESSONS OF GERMAN AS A FOREIGN LANGUAGE: RESULTS OF A PRAXIS RESEARCH PROJECT

This article deals with the praxis research project, which the author conducted with a group of adults in the lesson of German as a foreign language and how she collected the data and analyzed it.

The author examines, what happens in the lesson, when the students use the -fishbowl method to exchange arguments in discussions.

The author concludes from the study, that the speech share and the activation of the learners during the discussion with the help of the form -fishbowl increase. The learners exchange their opinions and arguments freely and fluently.

Keywords: fishbowl, discussion skills, argument exchange, training of fluent speech, praxis research project, lessons of German as a foreign language.

Мєнкєва Т. В.

ФОРМА РОБОТИ «АКВАРІУМ» НА ЗАНЯТТІ З НІМЕЦЬКОЇ МОВИ: РЕЗУЛЬТАТИ ПРОЕКТУ ПРАКТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

У цій статті йдеться про проект практичного дослідження, який автор провів із групою дорослих на занятті з німецької мови, і про те, як вона збирала дані та аналізувала їх.

Автор розглядає, що відбувається на занятті, якщо студенти використовують форму роботи «акваріум» для обміну аргументами в дискусіях.

З дослідження автор робить висновок, що частка мовлення та активація учнів під час обговорення за допомогою форми роботи «акваріум» збільшуються. Учні вільно обмінюються думками та аргументами.

Ключові слова: форма роботи «акваріум», дискусійна компетенція, обмін аргументами, тренування вільного мовлення, проект практичного дослідження, заняття з німецької мови як іноземної.

УДК 378.091.2-051:070

Нетреба М. М.

ПОНЯТТЯ «МЕДІАОСВІТА» ТА «МЕДІАГРАМОТНІСТЬ» В АСПЕКТІ ЯКОСТІ ВИКЛАДАННЯ ЖУРНАЛІСТИКОЗНАВЧИХ ДИСЦИПЛІН

У тезах міститься інформація про тенденції сучасної журналістської освіти, визначається роль медіаосвіти та медіаграмотності для суспільства. Обґрунтовується важливість медіаосвіти в сучасному світі, з'ясовується, що в умовах глобалізації та інформаційного суспільства мас-медіа відіграють вирішальну роль і впливають на наше сприйняття навколишнього світу.

Ключові слова: журналістська освіта, медіаосвіта, медіаграмотність, медіакультура.

Довгий час сфера журналістської діяльності не вимагала від авторів чи редакторів спеціалізованої журналістської освіти і не потребувала спеціальних знань чи специфічних навичок, але протягом історичного розвитку, виготовлення журналістського продукту вимагало більшого

рівня кваліфікації від працівників сфери засобів масової інформації. Перебуваючи у стані постійного технологічного ускладнення та удосконалення, процес роботи фахівця у сфері соціальних комунікацій став вимагати перних професійних знань та галузевої підготовки.

Як зазначає В. Іванов, попри те, що теорію та практику медіаосвіти у світі розробляють уже протягом тривалого часу, остаточної визначеності стосовно цього терміна ще немає. На думку фахівців ЮНЕСКО, медіаосвіта – частина основних прав кожного громадянина будь-якої країни світу на свободу самовираження і права на інформацію та інструмент підтримки демократії. При цьому медіаосвіту вони рекомендують усім державам запровадити до своїх національних навчальних планів, у систему додаткової, неформальної та «пожиттєвої» освіти. Тут особливо важлива думка про те, що медіаосвіта належить до основних прав людини [3, 6-7].

У документах Ради Європи «медіаосвіта» визначається як навчання, яке прагне розвивати медіакомпетентність, що розуміється як критичне і вдумливе ставлення до медіа з метою виховання відповідальних громадян, здатних висловити власні судження на основі отриманої інформації. Згідно з напрацюваннями Віденської конференції 1999 року (основним завданням якої було сформулювати новий погляд на медіаосвіту), медіаосвіта – частина базових прав кожного громадянина в кожній країні світу на свободу висловлювання та на доступ до інформації; інструмент розбудови та дотримання демократії [1, 33].

На думку В. Іванова та В. Різуна, медіаграмотність – це сукупність знань, навичок та умінь, які дозволяють людям аналізувати, критично оцінювати і створювати повідомлення різних жанрів і форм для різних типів медіа, а також розуміти й аналізувати складні процеси функціонування медіа в суспільстві, та їхній вплив [3, 22].

В основі медіаграмотності перебуває модель, яка заохочує людей замислюватися над тим, що вони дивляться, бачать, читають. Вона дозволяє споживачам критично аналізувати медіаповідомлення з тим, аби помічати там пропаганду, цензуру або однобічність у новинах і програмах суспільного інтересу (і причини таких дій також), а також розуміти, як такі фактори, як особа власника медіа, модель фінансування, впливають на інформацію й кут її подання.

Союзником медіаосвіти слід вважати медіакритику, яка розглядається теоретиками медіаосвіти як складова частина діяльності, націленої на створення й розвиток особистості за допомогою і на матеріалі мас-медіа з метою формування культури спілкування із засобами масової інформації, творчих, комунікативних здібностей, критичного мислення, умінь самостійно аналізувати, інтерпретувати і оцінювати медіатексти [4, 7].

О. Федоров розглядає медіаосвіту як процес розвитку особистості з допомогою і на матеріалі засобів масової комунікації з метою формування культури спілкування з медіа, творчих, комунікативних здібностей, критичного мислення, умінь повноцінного сприйняття, інтерпретації, аналізу та оцінки медіатекстів, навчання різних форм самовираження за допомогою медіа техніки [4, 54]. Медіаграмотність допомагає людині активно використовувати можливості інформаційного поля телебачення, радіо, преси, Інтернету, допомагає йому краще зрозуміти мову медіакультури.

Аналіз українського та закордонного досвіду, який проводив В.Здоровега, показує, що незадоволені власною підготовкою три категорії випускників: ті, що самі не вчилися, а чекали, що їх навчать, ті, які сподівалися, що університет прищепить їм талант, а університет цього зробити не зміг і ніколи не зможе, і нарешті ті, яким факультет чи інститут дав недостатньо для того, щоб успішно виконувати складні функції журналіста-аналітика. Можливо, саме тому такий високий відсоток незадоволених університетською підготовкою серед провідних журналістів київських редакцій, які прагнуть «копати» глибше, компетентніше занурюватися в специфічні сфери людських відносин і знань. Тут справді потрібна інша, більш гнучка система підготовки або самопідготовки. Для загальної підготовки потрібна, звичайно, певна сума знань. Для журналіста зайвих знань не буває. Можна і потрібно сперечатися, яким знанням надати перевагу. Але незаперечним фактом є те, що завдання університету навчити вчитися, виховати в майбутніх фахівців неминущу потребу в знаннях і вміння самостійно їх поповнювати [2, 13].

Медіаосвіту, за класифікацією Олександра Федорова, можна поділити на такі основні напрямки:

- 1) медіаосвіта майбутніх професіоналів у світі преси, радіо, телебачення, кіно, відео та Інтернету – журналістів, редакторів, режисерів, продюсерів, акторів, операторів, тощо;
- 2) медіаосвіта майбутніх педагогів в університетах і педагогічних інститутах, в процесі підвищення кваліфікації викладачів на курсах з медіакультури;
- 3) медіаосвіта як частина загальної освіти школярів і студентів, що навчаються у звичайних школах, середніх спеціальних навчальних закладах, вишах, яка, у свою чергу, може бути інтегрованою з традиційними дисциплінами або викладатися автономно;
- 4) медіаосвіта в установах додаткової освіти (будинках культури, центрах позашкільної роботи, тощо);
- 5) дистанційна медіаосвіта школярів, студентів і дорослих за допомогою преси, телебачення, радіо, відео, Інтернет (тут величезну роль грає медіакритика);

б) самостійна або безперервна медіаосвіта (яка теоретично може здійснюватися протягом усього життя людини) [4, 22].

Медіакомпетентність та медіаграмотність дає людям розуміння того, як «медіатексти, які є частиною щоденного життя, допомагають у пізнанні світу в різних соціальних варіаціях, економічній і політичній позиції. Критична медіаграмотність передбачає створення активних читачів і авторів, які можуть вплинути на рішення медіаагентств, оскільки вони взаємодіють в складних соціальних і культурних контекстах.

В Україні розпочато застосування «Концепції впровадження медіаосвіти в Україні», що була погоджена постановою президії Національної академії педагогічних наук України в травні 2010 року. Головна ідея концепції полягає в сприянні становленню ефективної системи медіаосвіти в Україні для забезпечення загальної підготовки дітей та молоді до безпечної та ефективної взаємодії із сучасною медіасистемою.

Згідно з цією Концепцією, медіаосвіта – частина освітнього процесу, спрямована на формування в суспільстві медіакультури, підготовку особистості до безпечної та ефективної взаємодії з сучасною системою мас-медіа, як традиційними (друковані видання, радіо, кіно, телебачення), так і новітніми (комп'ютерне опосередковане спілкування, Інтернет, мобільна телефонія) медіа, з урахуванням розвитку інформаційно-комунікаційних технологій.

Важливість медіаосвіти в сучасному світі обумовлена тим, що в умовах глобалізації та інформаційного суспільства мас-медіа відіграють вирішальну роль і впливають на наше сприйняття навколишнього світу.

В Україні є певні теоретичні розробки та напрацювання в галузі медіаосвіти. Але слід зауважити, що, по-перше, у західних країнах існує стала практика медіаосвіти, на яку можна і варто орієнтуватися, по-друге, теоретичні розробки більшості українських науковців спрямовані здебільшого не на формування критичного мислення та автономної від медіа особистості (як у багатьох західних країнах), а на опанування медіаобладнання та використання можливостей медіа в навчальному процесі.

Список використаної літератури

1. Медіаосвіта та медіаграмотність: підручник / ред.-упор. В. Ф. Іванов, О. В. Волошенко; за наук. ред. В. В. Різуна. Київ, 2013. 352 с.
2. Державні стандарти професійної освіти: теорія і методика: монографія / за ред. Н. Г. Ничкало. Хмельницький, 2002. 334 с.
3. Федоров А. В. Медиаобразование: история и теория. М., 2015. 450 с.
4. Здоровага В. Підготовка журналістів: погляди збоку і зсередини 6.10.2000. URL: https://dt.ua/EDUCATION/pidgotovka_zhurnalistiv_poglyadi_zboku_i_zseredini.html (дата обращения: 05.11.2017).

M. Natreba

CONCEPT OF «MEDIAOISTA» AND «MEDIASHAMMABILITY» IN THE ASPECTS OF QUALITY OF TEACHING JOURNALISTIC DISCIPLINES

The theses contain information on the trends of modern journalistic education, the role of media education and media literacy for society is determined. The importance of media education in the modern world is substantiated, it turns out that in the conditions of globalization and the information society, the mass media play a crucial role and influence our perception of the world around us.

Keywords: journalism education, media education, media literacy, media culture.

УДК 005.6:378.1

Перепадя Ф. Л.

ТЕНДЕНЦІЇ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМ КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

У тезах розглянуто існуючу систему контролю якості вищої освіти в Україні, досліджено окремі аспекти її розвитку та виявлено ключові тенденції, щодо забезпечення виконання міжнародних стандартів та вимог якості вищої освіти. Проаналізовано існуючу нормативно-правову базу системи регуляторного забезпечення контролю діяльності закладів вищої освіти та виявлено особливості структури механізму державного контролю, що формується безпосередньо під впливом факторів внутрішнього та зовнішнього середовища ринку освітніх послуг в Україні.

Ключові слова: система контролю якості вищої освіти, освіти, особистість, освітній заклад, стандарт освіти.

Система вищої освіти в Україні займає важливе місце серед державних умов забезпечення розвитку національного інтелектуального капіталу та гармонійної взаємодії національних систем освіти, науки, мистецтва, бізнесу та держави з метою забезпечення стійкого соціально-економічного розвитку держави. Вища освіта формується на принципах загальної доступності, актуальності та можливості здобуття освіти протягом усього життя громадян.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**Інтернаціоналізація вищої освіти України
в умовах полікультурного світового простору:
стан, проблеми, перспективи**

**МАТЕРІАЛИ ПІ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІИ
(Маріуполь, 18-19 квітня 2018 року)**

**МАРІУПОЛЬ
МДУ
2018**

УДК 378.014.53(477)

ББК 74.48.я43

I-73

Відповідальні редактори: д.ф-м.н., проф. **М. Стріха**; чл.-кор. НАПН України, д.пед.н., проф. **О. Топузов**; чл.-кор. НАПН України, д.політ.н., проф. **К. Балабанов**

Члени редколегії: проф. **Х. Бакірдіс**; акад. НАН України, чл.-кор. НАПН України, д.соціол.н., проф. **В. Бакіров**; д.філол.н., проф. **О. Бондарева**; д.е.н., проф. **О. Булатова**; проф. **К. Іллюмінаті Поркарі**; проф. **В. Карайоргіс**; д.політ.н., проф. **С. Корнеа**; **О. Кочурін**; д.філос.н., с.н.с. **С. Курбатов**; акад. НАПН України, д.е.н., проф. **А. Мазаракі**; **Н. Оксенчук**; д.політ.н., проф. **І. Оніщенко**; д.філол.н., проф. **О. Павленко**; чл.-кор. НАПН України, д.філос.н., проф. **П. Саух**; к.ю.н. **М. Семенишин**; к.політ.н., проф. **М. Трофименко**; д.соціол.н., проф. **С. Щудло**.

Рекомендовано до друку Вченою радою
Маріупольського державного університету
(протокол №9 від 28.03.2018)

УДК 378.014.53(477)

ББК 74.48.я43

I-73

Інтернаціоналізація вищої освіти України в умовах полікультурного світового простору: стан, проблеми, перспективи : матер. II міжнар. наук.-практ. конф., м. Маріуполь, 18-19 квітня 2018 р. – Маріуполь : МДУ, 2018. – 646 с.

Збірник містить тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Інтернаціоналізація вищої освіти України в умовах полікультурного світового простору: стан, проблеми, перспективи», які різнобічно висвітлюють питання інтернаціоналізації вищої освіти; розглядаються фактори, що впливають на створення нових можливостей і підвищення доступності вищої освіти та забезпечення її якості; окремо приділено увагу проблемам нормативно-правового забезпечення розвитку міжнародного співробітництва в сфері вищої освіти України, академічній мобільності, розвитку лідерського потенціалу університетів і конкурентоспроможності сучасних вишів в умовах глобалізації; розглядаються проблеми підготовки вчителя Нової української школи. Видання адресоване науковцям, викладачам, здобувачам вищої освіти.

Зіміна М. В. ІНСТИТУЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД.....	281
Зоська Я. В. ЗАПИТИ СПОЖИВАЧІВ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ В УМОВАХ ГЛОКАЛІЗАЦІЇ.....	283
Ігнатова О. М., Ямчинська Т. І. ТРЕНДИ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ У ЄВРОПЕЙСЬКОМУ КОНТЕКСТІ.....	285
Корнеа В. ПРОЕКТ INOTLES – ОСОБЛИВА МОДЕЛЬ РЕАЛІЗАЦІЇ ЦІННОСТЕЙ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ.....	287
Корнеа С., Мандажи Е. ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЧЕРЕЗ РЕАЛІЗАЦІЮ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ПРОЕКТІВ: ДОСВІД КАГУЛЬСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМ. БОГДАНА ПЕТРИЧЕЙКУ ХАШДЕУ.....	290
Коробка В. М., Коробка Ю. В. ЗДОБУТКИ ЗАХІДНОЇ ГУМАНІТАРИСТИКИ В КОНТЕКСТІ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	293
Кузьміна С. А., Глазунова Т. В. ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ТА ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ОСВІТИ: ЗА ТА ПРОТИ.....	294
Кутнякова Г. І. КРИТЕРІЇ ВИЗНАЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ У ГАЛУЗІ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ.....	296
Кучко А. М., Черніченко Г. О. ІНСТИТУЦІЙНА ТРАНСФОРМАЦІЯ ЯК ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ.....	298
Лук“янчук Л. Я. ДО ПРОБЛЕМ ВПРОВАДЖЕННЯ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ В УКРАЇНІ.....	299
Макогон Ю. В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ.....	302
Манякіна О. С. БІБЛІОТЕКИ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ.....	306
Москардіні А., Стракан Р., Власова Т. В. СИСТЕМА ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ ЧЕРЕЗ УДОСКОНАЛЕННЯ ДОСВІДУ СТУДЕНТІВ.....	308
Михайліченко Л. М. НЕОБХІДНІСТЬ ОНОВЛЕННЯ СИСТЕМИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВИЩІЙ ШКОЛІ.....	310
Менкова Т. В. ФОРМА РОБОТИ «АКВАРІУМ» НА ЗАНЯТТІ З НІМЕЦЬКОЇ МОВИ: РЕЗУЛЬТАТИ ПРОЕКТУ ПРАКТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....	313
Нетреба М. М. ПОНЯТТЯ «МЕДІАОСВІТА» ТА «МЕДІАГРАМОТНІСТЬ» В АСПЕКТІ ЯКОСТІ ВИКЛАДАННЯ ЖУРНАЛІСТИКОЗНАВЧИХ ДИСЦИПЛІН.....	315
Перепадя Ф. Л. ТЕНДЕНЦІЇ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМ КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....	317
Петрова А. І., Любчак Є. С. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	319
Підпала В. В., Матіюк Д. В. «DEUTSCH LEHREN LERNEN» ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ ВЧИТЕЛІВ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ. СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ НА ЗАНЯТТЯХ З НІМЕЦЬКОЇ МОВИ.....	321
Поклад Т. М., Грачова А. В. ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПІДХІД ДО ВИВЧЕННЯ ІТАЛІЙСЬКОЇ МОВИ: ВПРОВАДЖЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКИХ ЗВО.....	324
Попович О. В. ФІЛОСОФІЯ ОСВІТИ ЯК СФЕРА ПІЗНАННЯ В ПОЛІ ФІЛОСОФСЬКОЇ РЕФЛЕКСІЇ.....	325
Романцова Н. І. ТВОРЧІ НАДБАННЯ СУЧАСНИХ ЗАРУБІЖНИХ УКРАЇНСЬКИХ ІСТОРИКІВ І ЇХ ВИКОРИСТАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ПИТАНЬ НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ М. ГРУШЕВСЬКОГО СТУДЕНТАМИ-ІСТОРИКАМИ.....	327
Сазонов В., Купп-Сазонов С. ПРО МОЖЛИВІ РИЗИКИ ТА ПРОБЛЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ В ЕСТОНІЇ, ЩО МОЖУТЬ ВИНИКНУТИ У ЗВ'ЯЗКУ ІЗ НОВИМ ЗАКОНОМ ПРО ВИЩУ ОСВІТУ.....	329
Соколова І. В. ВПЛИВ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ НА ПОЛІТИКУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	331
Суровцева І. Ю. ПРОСТІР ДЛЯ ОСВІТИ У ВИМІРІ СОЦІОЛОГІЇ АРХІТЕКТУРИ.....	333
Ташкінова О. А. ЗАДОВОЛЕНІСТЬ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ СВОЇМ ЖИТТЯМ ТА ЯКІСТЮ ОСВІТИ В МІСТІ МАРІУПОЛІ.....	334